

روزنوشت‌های یک مسئول بهینه‌سازی

دستگاه‌های دولتی و ضرورت پرهیز از پذیرایی‌های غیرضروری در همایش‌ها و جلسات اداری مانند سرو میوه، شیرینی، شام و ناهار. با این مقدمه، روزنوشت‌های یک مسئول بهینه‌سازی ادارات را بخوانیم تا ببینیم دیگر چه مواردی را در نظر گرفته‌اند.

معاون اجرایی رئیس‌جمهور با ابلاغ «بخشنامه بهینه‌سازی مصرف آب و انرژی» به دستگاه‌های اجرایی، مواردی را اعلام کرد. این موارد عبارت‌اند از: ممنوعیت آبیاری چمن در همه فضاها، سبز متعلق به دستگاه‌های دولتی، پرداخت بموقع قبوض مصرفی آب و انرژی

شیرینی خیلی خشک

اصلا کار در این مملکت بدون برگزاری همایش و جلسه و پذیرایی نمی‌شود. ولی بنابه فرموده آقای معاون، برای بهینه‌سازی، همه جلسات ناهار در ادارات راکنسل کردیم. در عوض قرار شد بعد از وقت اداری، جلسه شام برگزار کنیم. ولی بخشنامه کردیم برای بهینه‌سازی مصرف، حتماً از نان جو استفاده شود. برای پذیرایی هم به جای شیرینی تر، بیسکویت ساقه طلایی سفارش دادیم تا نیازی به مصرف آب نباشد. از میوه‌های کم‌آب دار مثل سبزه‌چمن استفاده کردیم تا خدای نکرده به خزانه فشار نیاید.

چمن مصنوعی

آقای معاون دستور دادند که آبیاری چمن‌ها ممنوع است. چند روزی که آب ندادیم، چمن‌ها زرد شدند. دیدیم خیلی زشت است که چمن هر اداره‌ای مثل ورزشگاه محل برگزاری شهرآورد پایتخت شده است. مجبور شدیم چمن مصنوعی بخریم تا بد چشمی نکنند. ولی برای اینکه فشاری به خزانه دولت نیاید، از هر مراجعه‌کننده به هر اداره‌ای، یک حق چمن خواهیم گرفت. با همین فرمول، قبض‌های ادارات دولتی را هم بین ارباب رجوع‌ها سرشکن کردیم.

کارانه هیزم

چون پیش‌بینی می‌شود زمستان سختی در پیش خواهیم داشت، بنا به صلاح‌دید آقای رئیس، بخشنامه‌ای صادر کردیم برای پرداخت پاداش به کارمندی که با خودش تیر و تخته بیاورد؛ به این صورت که به ازای هر کیلو چوب و هیزم برای سوزاندن در پیت‌های جلو پا و زیر میزشان، کارانه دریافت کنند. البته قرار شد برای تهیه مطبوع و خروج دود از ادارات هم فکری اندیشیده شود تا هنگام قطعی برق و اینترنت، از آن دود به عنوان خبررسان بومی استفاده کنیم. به هر حال ظاهراً بواطن امیدواریم این اندک تلاش ما برای بهینه‌سازی انرژی در ادارات دولتی سرمشقی شود برای مردم و بخش‌های دیگر مملکت.

گرمایش با گونی

یکی از مسائل مهم در ادارات، مصرف آب و برق است. حالا از عهده مصرف ارباب رجوع برمی‌آییم، چون در قبض‌های صادر شده مبلغش را از خودشان می‌گیریم. ولی برای مصرف آب کارمندان خودمان تصمیم بر این شد که هر کارمند یک دبه آب بیاورد. همچنین اگر هر کارمند یک بادبزنی حصیری داشته باشد، نیازی به روشن کردن کولر در تابستان نیست. همچنین به هر نفر سهمیه یک کیسه گونی هم دادیم تا در زمستان دور خودش پیچد و به جای آن گرمایش مرکزی ادارات را خاموش کردیم تا بهینه شود. البته شنیده شد که برخی کارمندان ابراز نارضایتی کردند. برای همین درخواست تخصیص ردیف بودجه «تأمین حرارت و برودت کارمندان دولت» را هم دادیم.

صفحه ۴
۲۹ آذر ۱۴۰۴
شماره ۱۵۹

روشن بمانید

شاعر می‌گوید یاد بعضی نفرات، روشنم می‌دارد! پس «روشنی» و «یاد» نفرات خوب زندگی، «رابطه محکمی» دارند. هم وطن، چراغ اتاقی که کسی در آن نیست، نماد حضور معنوی اوست. خاموش کردن، بی‌احترامی به یاد اوست.

خوش بین باشید

آب مایه حیات است. این را که دیگر قبول دارید؟! پس بی‌خیال چکه چکه کردن شیر آب شوید. بگذارید حیات در زندگی جاری باشد. بستان آن، نوعی قطع امید از آینده تلقی می‌شود.

سخوا و تمند باشید

از قدیم به خسیس‌ها می‌گفتند ناخن خشک؛ یعنی کسی که ناخنش خشک است و آب از دستش نمی‌چکد. پس وقتی مسواک می‌زنید یا ظرف‌ها را می‌شوید، شیر آب را باز نگذارید. ناخن‌تان خشک بشود، جواب مردم را چی می‌دهید؟!

راهنمای جامع استفاده حداکثری از منابع محدود

فرهنگ شهروندی
فرزانه زینلی